

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

KAD NAS JAHVE ZAVEDE

Mario Dučić,
kolovoz 2008.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Ti me zavede, o Jahve, i dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me.“ (Jeremija 20:7a)

Postoje obeshrabreni vjernici koji su pobjegli od Gospodina zbog nekog prevelikog životnog pritiska ili tjeskobe u duši koju više nisu mogli izdržati. Pod izrazom „pobjegli“ ili „obeshrabreni“ ne podrazumijevam nužno sve one koji napuštaju svoje crkve te odlaze u svijet, nego mislim na vjernike koji dolaze u crkvu, ali zato što ne mogu izdržati pritiske okoline ili one u sebi, udaljavaju se od aktivnog učenja. Iako takvi vjernici mogu dolaziti u crkvu, upitno je njihovo predanje i spasenje te općenito donošenje

roda za Božje kraljevstvo koje Bog očekuje od svakog svog učenika.

Kako se bliži drugi Kristov dolazak, trebamo se više boriti kako bismo očuvali vjeru i pouzdanje u našega Gospodina. Umjesto toga, vjernici u nerazumijevanju istine te načinu

★ **Kako se bliži drugi Kristov dolazak, trebamo se više boriti kako bismo očuvali vjeru i pouzdanje u našega Gospodina. Umjesto toga, vjernici u nerazumijevanju istine te načinu Božjeg djelovanja bivaju sve više poraženi.**

Božjeg djelovanja bivaju sve više poraženi. Bitka se odvija u mislima mnogih koje đavao pokušava dovesti u zabludu ne bi li nekako odustali od utrke u koju su stavljeni da je istrče do kraja te dobiju neuveli vijenac slave – vječni život.

► 1. KAD NAS JAHVE ZAVEDE, ČESTO NAM SE OKOLINA PODSMJEHUJE ZBOG ISTINE EVANĐELJA I PRAVEDNOSTI KOJU MORAMO NAVIJEŠTATI.

„Ti me zavede, o Jahve, i dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me. A sada sam svima na podsmijeh iz dana u dan, svatko me ismijava.“ (Jeremija 20:7)

Svi koji su došli Kristu na dobar su način zavedeni. Bog je bio jači od nas te nas je svojim Svetim Duhom osvjedočio o grijehu te zaveo svojom ljubavlju i istinom evanđelja kako bismo postali njegovi učenici. Naravno, nije to učinio radi svoje sebičnosti, već kako bismo proslavili njegovo ime i navijestili poruku spasenja.

Nadalje, mnogi vjernici posustanu jer ne razumiju da su razni pritisci i nevolje sastavni dio kršćanskog života. Pavao za njih kaže

✦ **Mnogi vjernici posustanu jer ne razumiju da su razni pritisci i nevolje sastavni dio kršćanskog života.**

da ih je nemoguće zaobići: „Sami, naime, znate da su one (nevolje) naša sudbina, jer kad smo bili kod vas, više smo vam puta unaprijed govorili da će nam trebati podnositi nevolje, baš kao što se dogodilo i kao što znate.“ (1 Solunjanima 3:4)

Kršćani bivaju zbunjeni kada čuju kriva učenja koja im govore kako vjernici ne moraju prolaziti kroz patnje, već mogu neprestano biti u „pobjedonosnom zanosu“. Zajedništvo s Isusom za mnoge je život u blagoslovu, zdravlju i radosti. Na samu pomisao patnje, odbačenosti i nevolja zavezuju sile tame; ali, iskreno, nikada nisam kod takvih vjernika primijetio pravu dubinu predanja i učeništva.

Sigurno je da ako ushićeni u žaru počnemo živjeti i naviještati Radosnu vijest spasenja i Kristovu pravednost, često ćemo biti pogrešno shvaćeni ili odbačeni. No, sve takve nevolje uobičajen su dio života s Kristom. Nakon nekog vremena, zbog čestih nevolja i teških životnih okolnosti, mnogi posustanu pa se povuku od Isusa ili se često pitaju je li njihov pristup bio dobar s obzirom na reakcije koje je prouzročio.

Apostol Pavao, koji je za mnoge bio primjer predanja, kaže kako se često nalazio u raznim pritiscima i nevoljama: „... čestim putovanjima u pogiblima od rijeka, u pogiblima od razbojnika, u pogiblima od sunarodnjaka, u pogiblima od pogana, u pogiblima u gradu, u pogiblima u pustinji, u pogiblima na moru, u pogiblima od lažne braće, u trudu i mucu, u čestom nespavanju, u gladi i žeđi, u zimi

i golotinji.“ (2 Korinćanima 11:26-27). Čak je i mladog Timoteja ohrabrio da ustraje u pobožnosti bez obzira na pritiske jer: „... svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni“ (2 Timoteju 3:12).

Taj dio ne volimo previše; zato mnoge crkve i vjernici čine kompromise kako bi se svidjeli svijetu, zadobili poštovanje i čast, te izbjegli nevolje pravog učenja. Nije ni čudo što su crkve toliko neučinkovite i što mnogi odustaju od Krista. Trebamo ljude početi privlačiti, ne svojim izvanjskim obličjem, već Božjom riječju istine. Ljudi ionako ubrzo sami spoznaju da je kršćanstvo ipak nešto više od zanimljivog seminara, pjesme ili druženja.

Jeremija, kojeg je Gospodin zaveo, nakon što je poslušao Boga i prorokovao istinu o propasti Izraela, doživio je da ga svećenik Pašhur nije prihvatio i pohvalio, već ga je odbacio i Jeremija je završio u zatvoru: „A svećenik Pašhur, sin Imerov, vrhovni nadzornik Doma Jahvina, ču kako Jeremija prorokuje te riječi. I Pašhur dade Jeremiju batinati i baci ga u klade što se nalaze kod gornjih vrata Benjaminovih, a u Domu s Jahvinu.“ (Jeremija 20:1-2)

Kada nas Jahve zavede, možda ćemo za njega naviještati istinu, ali zbog njega i njegovih riječi možemo biti prezreni i odbačeni, stoga se nemojmo nakon nekog vremena pitati zašto nas ljudi izbjegavaju ili se podsmijavaju. Prihvatimo da nevolje mogu biti sastavni dio života s Kristom, bez obzira na činjenicu što se nalazimo u istini.

Tijekom svoje pastoralne službe bio sam svjedokom mnogih teških pritisaka obitelji obraćenika. Neki su izgubili poslove zato što su stali uz pravednost, a neki su vjernici odbacili istinu, otišli u druge crkve, te prezreli one koji stoje uz pravednost. Ako ste obeshrabreni, moram vam reći da je sve to dio evanđelja i proces ulaska u Božje kraljevstvo. Progonstvo i nevolje radi Krista i pravednosti sastavni su dio svakoga predanog vjernika koji želi biti zaveden od Jahve, živjeti i govoriti istinu. Krist je rekao: „Blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!“ (Matej 5:10)

Nije jednostavno prolaziti kroz takva razdoblja. Možemo se osjećati usamljeno, odbačeno, doslovce zgaženo - emotivno i fizički iscrpljeni ako stanemo uz istinu. Đavao nam može lagati kako nas je Bog ostavio, ne bi li nas kako zaveo da više ne revnujemo za istinu. Možemo se osjećati slično kao i David koji se zbog prezira, odbačenosti i neljudskog ponašanja osjećao kao crv; žalac odbačenosti ga je skoro dotukao, ali mu je ipak Gospodin pomogao: „A ja, crv sam, a ne čovjek, ruglo ljudi i naroda prezir. Koji me vode, podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom: »U Jahvu se on uzda, neka ga sad izbavi, neka ga spasi ako mu omilje!«“ (Psalam 22:7-9)

✦ **Kada nas Jahve zavede, možda ćemo za njega naviještati istinu, ali zbog njega i njegovih riječi možemo biti prezreni i odbačeni**

Jeremiji također nije bilo svejedno jer, kaže, kad god je progovorio, slušatelji su se podrugivali i podsmjehivali: "Jer kad god progovorim, moram vikati, naviještati moram: »Nasilje! Propast!« Doista, riječ mi Jahvina postade na ruglo i podsmjeh povazdan." (Jeremija 20:8)

Dakle, ako nas Jahve zavede, prihvatimo činjenicu da ćemo prolaziti kroz nevolje i da je normalno da će nas ljudi ismijehivati i prezirati zbog Božje riječi koju navješćujemo.

▶ 2. KADA NAS JAHVE ZAVEDE, ČESTO ĆEMO HTJETI POBJEĆI OD NJEGA ZBOG PRITISAKA KOJI MOGU BITI SASTAVNI DIO UČENIŠTVA.

"Postao sam smiješan svome narodu, rugalica svakidašnja. Gorčinom me hranio, pelinom ne napajao. Puštao me da zube kršim kamen grizući, zakapao me u pepeo. Duši je mojoj oduzet mir, i više ne znam što je sreća! Rekoh: Dotrajao je život moj i nada koja mi od Jahve dolazi." (Tužaljke 3:14-18)

Ovakvi trenuci također mogu biti dio učenja i odrastanja u Gospodinu. Prva

★ **Progonstvo i nevolje radi Krista i pravednosti sastavni su dio svakoga predanog vjernika koji želi biti zaveden od Jahve, živjeti i govoriti istinu.**

reakcija mnogih pastora bila bi da utješe ili pak istjeraju zle duhove iz takvih vjernika, ali bi bilo učinkovitije da im samo kažu da je takvo stanje dio Božjeg djela u nama.

Neke od opisanih iskustava koja je Jeremija imao, za mene osobno, nakon nekog vremena postale su normalan dio učenja. Shvatio samo da je normalno ponekad imati takve trenutke očaja, nevolja i tjeskobe; jer je to vrijeme da promislimo i preispitamo jesu li, primjerice, naši životi utemeljeni na Božjoj pravednosti, ili nalazimo li se u njegovoj volji.

Upravo ovdje leži zamka za mnoge vjernike; upravo u tim teškim okolnostima i nevoljama mnogi odustanu od Gospodina zbog nerazumijevanja istine. Ponekad pritisci mogu biti toliko emotivni da vjernici znaju i podignuti ruku na sebe zbog osjećaja nemoći i beznađa. Đavao ih zna toliko mentalno iscrpiti da popuste pod pritiscima i prepoznaju i odaberu kao jedini izlaz bježanje od Boga.

Tu je, dakle, glavni problem. Kada Bog radi s nama, možemo se osjećati gorko i prezreno; možemo biti odbačeni od drugih vjernika zbog istine; ali kad nam se takvo što desi, trebamo od Boga tražiti da nam dadne da možemo razlučiti kako bismo se znali postaviti i prepoznati jesu li nevolje od đavla.

Ako vjernici ne mogu više podnijeti pritisak, a ako on nije od đavla, tada bi trebali preispitati svoje puteve, te promijeniti ono što nije u skladu s Božjom riječi. I ovdje,

nažalost, možemo vidjeti mnoge koji zato što se ne žele promijeniti ili učiniti nešto što Gospodin zahtijeva od njih, popuštaju pod pritiscima. Tada mnogi u dobrim namjerama odustanu od Gospodina i umjesto da se slome pod njegovom rukom, pobjegnu od crkve, u gorčini pobjegnu od Božje riječi i molitve, povrijeđeni zbog pritisaka u kojima se nalaze. I tako umjesto da uđu u blagoslov i narastu u zrelosti, postanu tvrdih šija i srca, te na kraju propadnu bez roda koji Bog od njih očekuje.

Takva stanja mogu biti emotivno vrlo teška. Osobno sam iskusio nekoliko takvih gdje sam doslovce vrištao jer sam morao odustati od sebe. I vrlo je bitno da se u takvim situacijama ujarmimo s Gospodinom jer tjelesni i samovoljni vjernici neće moći ući u nebesko kraljevstvo bez obzira na to što dolaze u svoje crkve. Štoviše, to je jedan od ključnih razloga zašto je sve više psihički i emotivno nestabilnih kršćana među nama. Takvi ne samo što ne rastu u zrelosti već, kada se ne žele slomiti, pokušavaju nastaviti dalje služiti u svojoj volji, što ih vodi u djelotvornu zabludu. Takvi zato i odustanu, jer se, pod utjecajem zlih prijevornih duhova, predaju grijehu ili u krajnosti dignu ruku na sebe.

Jeremija je u Tužaljka zapisao:
 "Razjapili usta na nas svi neprijatelji naši. Užas i jama bila nam sudbina, propast i zator! Potoci suza teku iz očiju mojih zbog propasti Kćeri naroda mojega." (Tužaljke 3:46)
 "Uporno me ko pticu progone svi što me mrze, a bez razloga. U jamu baciše moj život

i zatrapše je kamenjem. Voda mi dođe preko glave, rekoh sam sebi: »Pogiboh!«" (Tužaljke 3:52-54)

"Čuh klevete mnogih: »Užas odasvud!

Prijavite! Mi ćemo ga prijaviti.« Svi koji mi bijahu prijatelji čekahu moj pad. »Možda ga zavedemo, pa ćemo njim ovladati i njemu se osvetiti!«" (Jeremija 20:10)

"I rekoh u sebi: neću više na nj misliti, niti ću govoriti u njegovo ime..." (Jeremija 20:9)

Jeremija je pomislio da je to rješenje – ne misliti o Bogu niti govoriti o njemu: to i jest najlakši put za naše tijelo, ali ne za vječnost. Mnogi se vjernici u ovim posljednjim danima pitaju zašto uopće naviještati Riječ, zašto stajati uz njegovu pravednost i izgubiti posao, prijatelje, obitelj i ostalo, čemu uopće trpjeti podsmijevanja, izrugivanja, uvrede, imati nemire, emotivne borbe, te se nalaziti u stalnom jecanju i očaju.

No, samo za trenutak može postati "bolje" ako se odlučimo ne mijenjati više, već se prepustiti svojim emocijama i tijelu. No, ta će nas djelotvorna zabluda na kraju odvesti u propast jer bez umiranja sebi i služenja Gospodinu u njegovoj sili nećemo moći ispuniti svrhu

★ **Ako vjernici ne mogu više podnijeti pritisak, a ako on nije od đavla, tada bi trebali preispitati svoje puteve, te promijeniti ono što nije u skladu s Božjom riječi.**

koju on ima za nas, a onda je to promašaj za čitav naš život. Zato, nemojmo bježati od Gospodina u danima nevolja, već mu se približimo i učinimo sve što je potrebno kako bismo proslavili njegovo ime i djelo.

► **3. KOD TAKVIH STANJA IZLAZ JE ZNATI PRIMIJENITI GORUĆU ISTINU. AKO NAS JE JAHVE ZAVEO, PRISJETIMO SE DA JE IPAK JAČI I OD NAS I OD NAŠIH NEPRIJATELJA.**

“I rekoh u sebi: neću više na nj misliti, niti ću govoriti u njegovo ime. Al’ tad mi u srcu bi kao rasplamtjeli oganj, zapretan u kostima mojim: uzalud se trudih da izdržim, ne mogoh više... Sa mnom je Jahve kao snažan junak! Zato će progonitelji moji posrnuti i neće nadvladati, postidjet će se veoma zbog poraza, zbog nezaboravne vječne sramote.” (Jeremija 20:9; 11)

Osobno sam si više puta rekao, usred obeshrabrenja i emotivnih i mentalnih pritisaka, da ne mogu dalje. Iskusio sam razdoblja očajja, razočarenja, izdaje, neprijateljstva, ljutnje na Boga ili nemira i

✦ **Vrlo je bitno da se u takvim situacijama ujarmimo s Gospodinom jer tjelesni i samovoljni vjernici neće moći ući u nebesko kraljevstvo bez obzira na to što dolaze u svoje crkve.**

neizvjesnosti. Nekad su ta razdoblja bila kraća, a ponekad duža, no na kraju me ipak održala goruća istina o Božjoj vjernosti i dobroti.

Kad se nađemo pod pritiskom đavla, usred teških nevolja i okolnosti, ili kada nas Gospodin podučava ili želi promijeniti, važno je da ne posustanemo, već da primijenimo istinu i donesemo zaključke temeljene na čistoj istini. Nigdje u Pismu Bog ne savjetuje da reagiramo i donosimo zaključke prema svojim emocijama.

Ponekad zbog teških nevolja ili oklonosti vjernici odustaju od služenja. Zbog pritisaka ne žele više čitati Bibliju i moliti se. Ne žele više dolaziti u crkvu i ne osjećaju se dobro da bi molili, slavili ili svjedočili, a njihov život, umjesto da primjenjuju istinu o Božjoj dobroti i vjernosti, ispunjen je kukanjem, pasivnošću, manipulacijom i bježanjem od Gospodina u djelotvorne zablude koje ih vode u propast.

Dakle, prva goruća istina koja je, vjerujem, zapalila Jeremiju, a koju i mi moramo prihvatiti, jest činjenica da je Jahve dobar, milosrdan i suosjećajan: “Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo (izvornik: Radi Gospodnje dobrote (hebr. *chesed*); ljubavi, milosti; nismo uništeni jer njegovo suosjećanje nikada ne zakazuje i ne prestaje). Oni se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost velika! »Jahve je dio moj«, veli mi duša, »i zato se u nj pouzdajem.«” (Tužaljke 3:22-24)

To moramo prihvatiti kao istinu i po njoj živjeti. Moramo znati istinu da je Bog uvijek

voljan promijeniti svaku situaciju ili oprostiti naše grijehе ako mu zavapimo za pomoć, jer je s nama sklopio novi savez!

U Gospodinu je obnova, oproštenje i iscjeljenje. Zato nam Jeremija kaže kako je njegova milost i ljubav svakim jutrom nova i vjernost je velika! Veća od trenutnog stanja crkve, ovog pokvarenog društva, naših okolnosti, nevolja ili grijehа za koje mislimo da nema oprostjenja!

To što se mijenjamo iz dana u dan ne znači da se Jahve mijenja. U Malahiji čitamo: "Jer ja, Jahve, ne mijenjam se, a vi se, sinovi Jakovljevi, mijenjate bez prestanka!" (Malahija 3:6)

Ne smijemo projicirati sliku Boga na temelju čovjekove, koji se često mijenja i zaboravlja svoja obećanja. Vjernici, crkve i radnici svake godine mijenjaju svoje teologije i stavove. Zbog svoje neposlušnosti izvrću i tumače stihove na svoju vlastitu propast, ali sigurno je da se Bog nikada ne mijenja!

Dakle, ako je u svojoj riječi rekao da će nas obnoviti i da je dobar, tada se moramo maknuti iz toga emotivnog vrtloga i vjerovati u tu istinu – ako se okrenemo Bogu i zavapimo za pomoć, on nas neće ostaviti. Na kraju, naš je život u njegovoj ruci: "Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži. Dobro je u miru čekati spasenje Jahvino!" (Tužaljke 3:25-26)

U danima nevolje dobro je razmisliti o svom životu, a ne bježati od njega: "Dobar je Jahve

onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži. Dobro je u miru čekati spasenje Jahvino! Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti. Neka sjedi u samoći i šuti, jer mu On to nametnu; neka usne priljubi uz prašinu, možda još ima nade! Neka pruži obraz onome koji ga bije, neka se zasiti porugom. Jer Gospod ne odbacuje nikoga zauvijek: jer ako i rastuži, on se smiluje po svojoj velikoj ljubavi. Jer samo nerado on ponižava i rascvili sinove čovjeka." (Tužaljke 3:25-33)

U takvim životnim situacijama ne smijemo donositi velike životne odluke, ne smijemo se povući iz službe, niti maknuti od ljudi i teških okolnosti. Tako nećemo ništa moći naučiti niti promijeniti. Znajući da je Gospod dobar, budimo strpljivi, uzdajmo se i čekajmo na njega.

★ Samo za trenutak može postati "bolje" ako se odlučimo ne mijenjati više, već se prepustiti svojim emocijama i tijelu. No, ta će nas djelotvorna zabluda na kraju odvesti u propast jer bez umiranja sebi i služenja Gospodinu u njegovoj sili nećemo moći ispuniti svrhu koju on ima za nas, a onda je to promašaj za čitav naš život.

Kad nas pritisne, nemojmo mu davati rokove, već razmislimo o njegovoj disciplini kako bismo mogli eventualno saznati i odgovoriti na ono što Bog ima za nas. Rješenje često nisu nove okolnosti i novi ljudi, nego pokajanje za grijeh, zauzdavanje emocija ili, pak, ostajanje u Riječi bez obzira na posljedice. To može trajati kraće ili duže vrijeme, što ovisi o našim stavovima, ali sigurno je da je onaj koji nas je zaveo jači od nas samih i naših neprijatelja. Dakle, zazovimo ga i predajmo mu svoje parnice jer onaj tko nas je zaveo nije nas ostavio same. Njegova dobrotu nije nestala niti milosrđe presušilo:

“Sa mnom je Jahve kao snažan junak!
Zato će progonitelji moji posrnuti i neće
nadvladati, postidjet će se veoma zbog
poraza, zbog nezaboravne vječne sramote.
O Jahve nad Vojskama, koji poničeš

pravednika, i vidiš mu bubrege i srce, daj da
vidim kako im se osvećuješ, jer tebi povjerih
parnicu svoju. Pjevajte Jahvi, hvalite Jahvu,
jer on izbavi dušu sirote iz ruku zlikovaca.”
(Jeremija 20:11-13)

“I tad zazvah ime tvoje, Jahve, iz najdublje
jame. Ti poču moj glas: »Ne začepljiv uši svoje
na vapaje moje.«” (Tužaljke 3:55-56)

★ **Ako je u svojoj riječi
rekao da će nas obnoviti i
da je dobar, tada se moramo
maknuti iz toga emotivnog
vrtloga i vjerovati u tu istinu
– ako se okrenemo Bogu i
zavapimo za pomoć, on nas
neće ostaviti.**

Copyright©2008. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelju je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog poštom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".
možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili